

Κατα τα αυγεφα
Κατα τ αστερια
Τρεμαμανιζοντας
Ριπτει τα χερια
Και κλαιει και ριαζεται
Τρομακτικα.

127

Γιατι τιναζετε
Πανο τους χοματα

Μη μη σκεπαζετε
τα μικρα σοματα
Που ακοκυμειθηκαν
Γλυκα γλυκα

Γγλαν γλαν παραδερνε

Με τα γλοσδια

128

Να που δροσβολη
Αυρα ξυπναϊ
Και ψιθιριζοντας
μοσκοβολαϊ
Α πο τα αροματα
Τα αυγερινα

☆

στα φιλα επερνουσε
+—+ της καρδιας
Σαν τα κυνεμια
της φαντασιας
Που ζωγραφιζουνε
την ευτυχια

ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ενουμα Ελις ΙΙΙ 12—66

Ο Άνσαρ, ο γιος σας, μ εστειλε εδω,
μ εντολη να κανω λογια τις προσταγες της καρδιας του,
[λεγοντας: «Η Τιαματ που μας γεννησε μας μισε.
Συγκαλεσε τη [Συνελευση] κι ειναι μανιασμενη απ τη λυσσα της.
Ολοι οι θεοι πηγαν με το μερος της.
Ακομη κι αυτοι που γεννησες εσυ περπατανε στο πλευρο της.
Στριμωχονται και προχωρανε στο πλευρο της Τιαματ,
λυσσασμενοι ραδιουργουν ακαταπαυστα νυχτα και μερα.
Ειναι αποφασισμενοι για μαχη, μουγκριζουν, λυσσανε,
εχουν κανει συνελευση να ετοιμασθουν για τη μαχη.
Η Μητερα Χουμπουρ, αυτη που πλαθει ολα ταπραγματα,
εχει προσθεσει οπλα ακαταμαχητα, γεννησε τερατοφιδα,
με δοντια κοφτερα, μ ασπλαχνα φαρμακοδοντα.
Φαρμακι αντι για αιμα εχει γεμισει τα κορμια τους.
Βρυχομενους δρακοντες εχει ντυσει στον τρομο,
τους εχει σπειμμα φωτοστεφανο, κανοντας τους σα θεους,
που οποιος τους βλεπει να χανεται ταπεινωμενος
και, με σηκωμενα τα κορμια, κανεις να μην τους ξαναφερνει πισω
Εχει στησει την Οχια, το Δρακοντα και τη Σφιγγα,
το Μεγαλο Λιονταρι, το Αγριοσχυλο και τον Ανθρωποσχορπιο,
τους δυνατους Λιοντοδαιμονες, τη Λιμπελουλα, τον Κενταυρο
να κρατανε οπλα ασπλαχνα, αφοβους στη μαχη.
Γερες ειναι οι αποφασεις τους, ακαταμαχητες ειναι.

Εντεκα τετια γεννησε ολα μαζι.

Απ τους θεους, πρωτοτοκο της, που σχηματισε [το Συμβουλιο της]
εχει υψωση τον Κινγκου, [τον εχει κανει αρχηγο τους].

Την οδηγηση των ταγματων, την προσταγη στο Συμβουλιο,
την υψωση των οπλων για ον αγωνα, [το προχωρημα στη μαχη],
στη μαχη το πρωτο προσταγμα,

αυτα στα χερια του τα [εμπιστευθηκε] καθως [τον καθιζε στο Συμβουλιο]:

[Εχω] ριξει τη γητεια για σενα, [τιμωντας σε] στη Συνελευση των θεων.

[Να συμβουλευεις ολους τους] θεους [σου εχω δωσει το δικαιοωμα].

[Αληθινα,] εισαι υπερτατος, το [μοναχο ταιρι μου εισ εσυ!]

Η φωνη σου θα ξεπερασει ολους τους [Ανουνακι!]

Του εχει δωσει τις Πινακιδες της Μοιρας, [δεμενες στο] στηθος [του]:

[Οσο για σενα, η προσταγη σου θα ναι αναλλαχτη],

ο λογος σου θα κραταει!

[Μολις ο Κινγκου υψωθηκε], πηρε τη σειρα του Ανου,

[των θεων], των παιδιων της, αποφασισαν τη μοιρα:

Ο λογος σας θα κανει τη φωτια να κατακαθεται,

θα ταπεινωνει το Δυνατο Οπλο, που σαρωνει τα παντα.

Εστειλα τον Ανου· δεν αντεξα να την αντιμετωπισει.

Ο Νουντιμμουντ φοδηθηκε και γυρισε πισω.

Προχωρησε ο Μαρντουκ, ο πιο σοφος απ τους θεους, ο γιος σας,

γιατι η καρδια του τον εβαλε να παει ν αντιμετωπισει την Τιαματ.

Ανοιξε το στομα του κι ειπε σε μενα:

«Αν αληθινα εγω, εκδικητης σου,

ειναι να εξοντωσω την Τιαματ και να σωσω τη ζωη σας,

καλεσε το Συμβουλιο, κηρυξε υπερτατο το πεπρωμενο μου!

Οταν συγκεντρωμενοι στο Ουμπσουκινα θα καθεστε τερπομενοι,

ο λογος μου, αντι για σενα, ας ορισει τα πεπρωμενα.

Αναλλαχτο θα ειναι ο,τι φερω σε υπαρξη·

ουτε ν ανακληθει δε θα μπορει ουτε ν αλλαξει η προσταγη των χειλιων μου».

Τωρα ελατε γρηγορα εδω κι αμεσως οριστε του τις αποφασεις σας,

για να προχωρησει ν αντιμετωπισει το συνατο εχθρο σας» ' ».

συνεχίζεται

Ινδιανοι

Κουακιουτλ

24

Πρωτος: Ας πω για την κατασταση μου. Εμπρος, να πεις σ ολον τον κοσμο,
πως αυτο δοθηκε στους προγονους μου σταν αρχιζε ο χρονος.

Δευτερος: Φυλη μου, εσεις, δεν εχω τιποτα, οπως μου φερνεστε, Κουακιουτλ,
σ εμε και στη φυλη μου. Να ο χαλκος. Τρανη ειναι η αξια του και τ ονο-
μα του ειναι Αυτος - που - ολοι - τον - ντρεπονται. Τωρα μπροστα σας,
χαμιω θα τον αποθεσω.

Πρωτος: Αυτονε θ αγορασω το χαλκο. Τωρα πληρωστε μου, Κουακιουτλ ο,τι
σας δανεισα, για να τον αγορασω γρηγορα, ψηλα, οσο τωρα θρискεται, να
τον κρατησω. Ας μην τη φοδηθουμε τη τιμη του. Αγοραζω το χαλκο, φυ-
λες, χιλιες κουδερτες.

Δευτερος: Αυτο μοναχα ειπες πως για το χαλκο θα δωσεις; Λες πως τελει-